

ВЕНЦЕСЛАВ КОНСТАНТИНОВ
МАКС ФРИШ

chitanka.info

Макс Фриш (1911–1991) е швейцарски белетрист, есеист и драматург. Роден е в Цюрих през 1911 г. в семейството на архитект-строител и най-напред изучава германистика. Но след като през 1933 г. в Германия идва на власт Хитлер, Фриш се изпълва с неудовлетворение от „хуманитарните дисциплини“, прекъсва следването си и става журналист на свободна практика. Пътува из Чехословакия, Унгария, Сърбия, Босна, Далмация, Турция; обикаля пеш из Гърция и опознава нейните стариини.

През 1934 г. Макс Фриш публикува първата си книга — романа „Юрг Райнхарт“. Изживява мирогледна криза, решава да скъса с литературата и да се отдаде на „положителна“ професия. Така през 1936 г. Фриш започва да следва архитектура в Швейцарския политехнически институт, дипломира се и дълго време работи като квалифициран архитект. Междувременно за романа си получава авторитетната литературна награда „Конрад Фердинанд Майер“ на град Цюрих (1938). И въпреки решението си да изостави литературата, продължава да пише и публикува първия си значителен роман „Мъчни хора“ (1943). В Цюрихския драматичен театър е поставена и първата му пьеса-реквием „Ето че те отново пеят“ (1945). Следват драмите „Санта Крус“ (1946), „Когато войната свърши“ (1949), „Граф Йодерланд“ (1951) и големият му световен успех — комедията „Дон Жуан или Любовта към геометрията“ (1953). Слава на белетрист му донасят романите „Щилер“ (1954), „Хомо Фабер“ (1957) и „Ще се нарека Гантенбайн“ (1964). През последните години на живота му вниманието привлякоха повестта му „Монтаук“ (1975), драмата „Триптих“ (1978), както и повестите „Човекът се появява през холоцена“ (1979) и „Синята брада“ (1982). В творчеството си писателят разглежда отчуждението на съвременния човек от света, от себеподобните и от самия себе си, загубата на индивидуалната самоличност и нравствени устои, като излага възгледите си на хуманист и моралист.

Макс Фриш е удостоен с редица други литературни отличия, между които наградата „Вилхелм Раабе“ на град Брауншвайг (1955), престижната литературна награда „Георг Бюхнер“ (1958), „Голямата художествена награда на град Дюселдорф“ (1962), „Литературната награда на град Йерусалим“ (1965), наградата „Фридрих Шилер“ на провинция Баден-Вюртемберг (1965), Голямата швейцарска награда

„Шилер“ (1973) и наградата „Хайнрих Хайне“ на град Дюселдорф (1989). В чест на писателя град Цюрих учредява през 1998 г. литературната награда „Макс Фриш“.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.